

Kamrup

Avi

UNIVERSITĀTES AVĪZE

LATVIJAS UNIVERSITĀTES IZDEVUMS IZNAK KOPŠ 1922. G. 25. SEPTEMBRA

1 ■ 2 ■ 3 ■ 4 ■ 5 ■ 6 ■ 7 ■ 8

AVĪZE
CENA -.50

Godmanis dāvanas pieņem bet pretī neko **negrib dot**-2.3.13.lpp.

- 6.un 7.lpp.par to, kāpēc rektoram Jurim Zaķim vislabāk

patīk sieviešu kājas

- 10.lpp.-**loti gudras**

pārdomas par parapsiholoģiju no mūsu speciālistes Kristīnes

-Jauns žurnāls un pie tam vēl krāsains-tikai jums, studenti! par to 12.lpp.

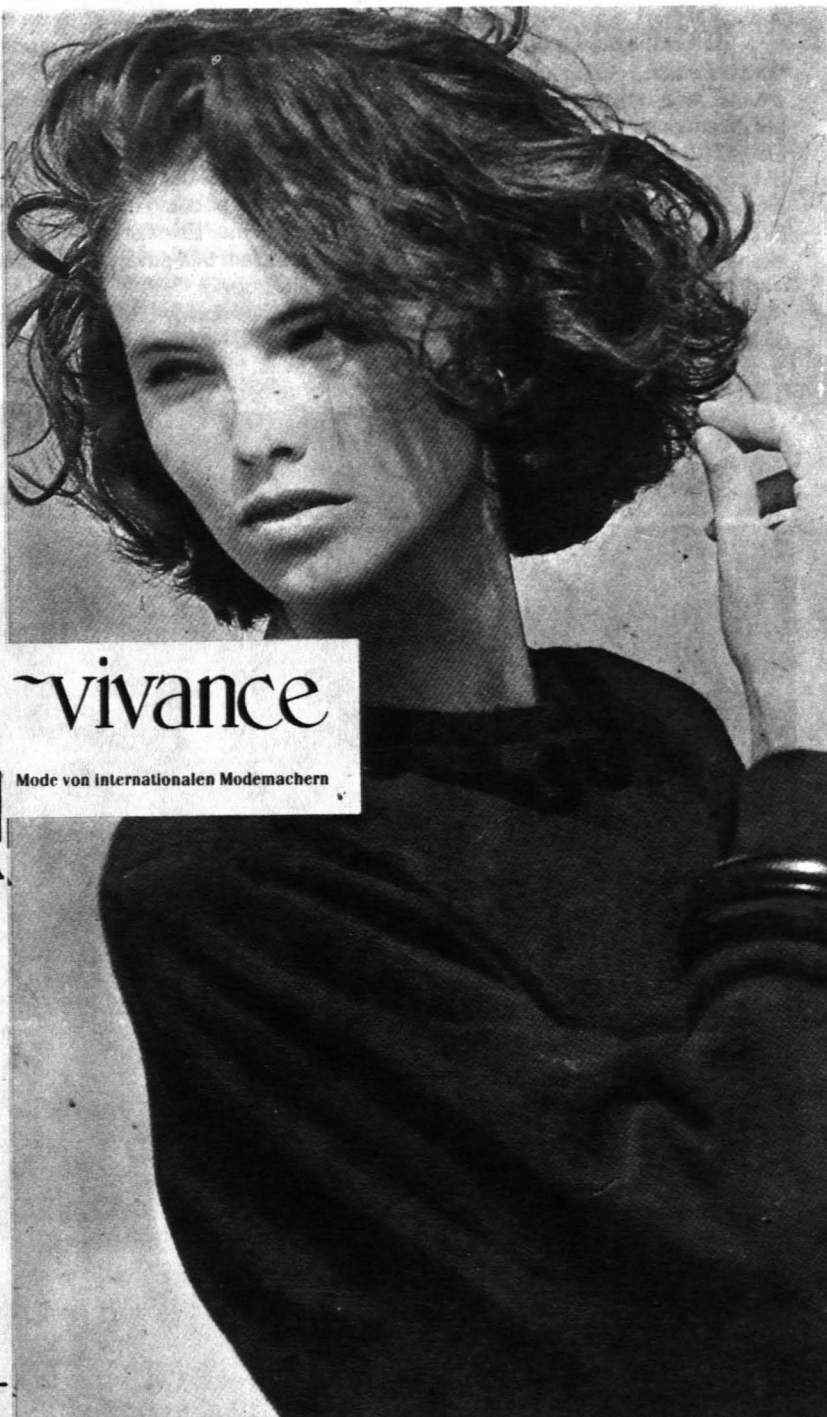
-Mūziķu aptaujā šī gada pavasarī par populārāko

popmūzikas pasākumu kļuva **"Bildes"**. Šogad atkal

būs...(lasiet vidējo atvērumu)

-**Tenkas un patiesas baumas** par smalkiem un augsti stāvošiem cilvēkiem 14.un 15. lpp.

Sešpactā lapa kā vienmēr REKLĀMA

vivance

Mode von internationalen Modemachern

šoreiz avīzē

KAUT KAS NO GINESA

Populārākās dziesmas.

Visbiežāk dziedātās dziesmas angļu valodā ir "Happy Birthday To You", kas radusies no dziesmas "Good morning to All" (Labrīt visiem), ko sarakstīusi Maildreda un Pattijs Hills Ņujorkā (publicēta 1935.g.)

Vissmagākais sumo cikstonis.

Samoa - amerikānis Salevaa Fuali Atisnoe no Hajaju salām ailas "Konišiki", kurš 1987.gadā svēra 239 kg. Viņš arī kļuva pirmais "sumo turi", kas guva otro augstāko iespējamo nosaukumu Ozeki (čempions) 1987.gada 27.maijā. Šis svars sasniegts "pārbarojoties" ar augstu proteīna līmeni saturošu sautējumu, ko sauc "čankonabe".

TRANSPORTA KOMPENSĀCIJA

Darba sēdē pie ministra A. Piebalga kunga tika nolemts, ka visiem studentiem par transporta izdevumiem izmaksās 37 rubļu kompensāciju mēnesī. Tas pagaidām — līdz šī gada beigām.

DONORU DIENAS

Oktobra vidū Universitātē bija donoru dienas. Atsaucība minimāla. Divās dienās par citiem domājuši 39 studenti, t. i., no Fizikas un matemātikas fakultātes — 17, Bioloģijas fak. — 11, Svešvalodu — 1, Ekonomikas — 2, Pedagoģijas — 3, Finansu un tirdzniecības — 1, Vadības un ekonomiskās informātikas — 2, Juridiskās — 1. Rīgas Tehniskās universitātes — 1. Pirmo reizi asinis nodevuši 24 jaunieši, bet desmito reizi savā dzīvē — Fizikas un

matemātikas fakultātes students Jānis Lapselis.

KRĀJIET NAUDU!

Daudz tiek runāts par noslēpumaino grupu, kurā studentus sagatavo studijām ārzemēs. Lai reiz tiktu ieviesta skaidrība, piedāvāju sarunu ar tās vadītāju Daci Liepiņu.

— *Kāpēc tika izveidota šī apmācības grupa un kādas ir tās funkcijas?*

— Šī ideja par apmācības grupas izveidošanu radās tāpēc, ka, augot un attīstoties Latvijas kontaktiem ar ārzemēm, studentiem palielinās iespēja papildināt savas zināšanas ārpus republikas robežām. Grupā uzņem tikai 2.-4. kursa studentus, lai būtu priekšstats par viņu spējām. Nav teikts, ka, beidzot mācīties, students uzreiz brauks uz ārzemēm. Mēs nevienu nekur nesūtām! Sūta Universitāte vai arī studentiem pašiem jāmeklē iespējas. Tas viss maksā naudu, kuras mums nav. Tātad studentiem atliek mācīties un krāt naudu.

— *Vai no pagājušā gada grupas kāds students kaut kur aizbrauca?*

— Nē, neviens nekur neaizbrauca, jo uz 25 Ziemeļu padomes stipendijām Baltijas valstīm, no kurām Latvijai paredzētas 8 stipendijas, bija aizsūtīti 156 pieteikumi. Ziemeļu padome mūsu studentiem atsūtīja atteikumu. Es nezinu, kurš no mūsu draugiem bija pavairojis anketas un kam tas bija izdevīgi.

— *Pēc kādiem kritērijiem un cik studentus izvēlējāties savai grupai?*

— Fakultātes iesniedza vēlamu studentu sarakstus. Katru no viņiem mēs pārbaudījām. Vispirms bija jāuzraksta atstāstījums svešvalodā ar radošām beigām, tad saruna, arī svešvalodā. No 149 pretendentiem "angļiem" (t.i., studentiem, kuri mācās angļu valodu) ieradās apmēram 80. No 14 paredzētajiem uzņēma 30. No 51 "vācieša" uzņēma 14. Tie, kas pārbaudes darbā dabūja mazāk par 10 ballēm, bet tomēr tika ieskaitīti grupā, sāk mācīties jau šajā semestrī vienu reizi nedēļā. Tie, kas saņēma 10 balles, viņiem pievienosies nākošajā semestrī, lai nebūtu tā, kā pagājušajā gadā - trīs vai četri runā, bet pārējie klusē. Paredzams, ka nodarības notiks trīs reizes nedēļā. Mēs labprāt palielinātu cilvēku skaitu, bet, kā jau visur, trūkst pasniedzēju, finansu, telpu.

— *Kas apmācīs un vadīs šo grupu?*

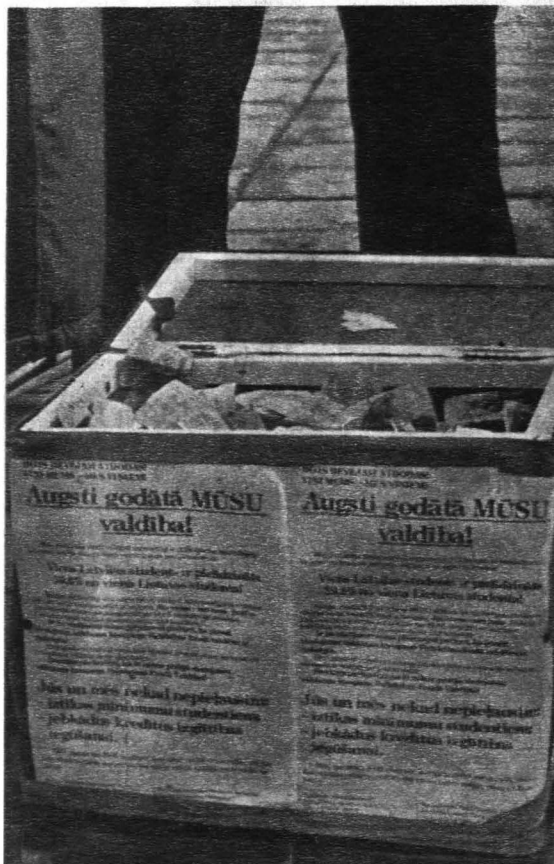
— Universitātes pasniedzēji.

GUNITA VOLKA

KĀRLIS STREIPIS IR UN PALIEK LATVIJĀ

13. septembrī Latvijā ieradās Amerikas žurnālists no Vašingtonas Kārlis Streips. Viņa uzdevums šeit ir Pasaules Brīvo Latviešu apvienības (PBLA), kura filiāli atvērs arī Latvijā, telpu atrašana un arī neatkarīgās televīzijas dibināšana. PBLA biroja darbināi ir informatīvs un koordinācijas raksturs, lai latvieši visā pasaulē zinātu ne tikai par savas valsts latviešu nācijai iedzīvotājiem, bet arī par

AKCIJA

latviešiem citas pasaules malās un, protams galvenokārt par Latvijas politiskajām un kultūras novitātēm. K. Streips Rīgā vēl lasa lekcijas žurnālistikas specialitātes studentiem un strādā ar korespondentiem laikrakstā "Diena". Viņa lekciju ciklu "Masu mediji Amerikā" izdošot kā atsevišķu grāmatu, un studenti to jau izmanto kā mācību līdzekli žurnālistikas vēsturē. Uz jautājumu, kāpēc cilvēks, kas nodarbojas ar žurnālistiku, vairs neprot "normāli" runāt ar saviem draugiem un paziņām, viņš atbildēja, ka žurnālistika ir slimība, kuru nav vērts ārstēt. Žurnālistam ir iekšēja nepieciešamība no katra cilvēka izdabūt pēc iespējas vairāk informācijas, un tas notiekot neatkarīgi no viņa paša vēlmēm.

12. oktobrī Streips atgriezies Amerikā, lai 27. oktobrī atkal atgrieztos Latvijā, kur strādās trīs mēnešus LR Ārlietu ministrijā, lai pēc tam kļūtu par Latvijas sūtni Vašingtonā.

GUNITA VOLKA

TEV NEBŪS SMĒKĒT!

Simferopoles universitātes administrācija nolēmusi stingri sodīt smēķētājus. Pēc rektora pavēles, smēķējošos, kuri atradīsies ārpus atļautās vietas, sodīs ar 40 rubļu lielu naudas sodu.

LAI DZĪVO DŽINSI!

No klasiskā britu konservatīvisma cieš ne tikai mēri, pēri un seri, bet arī absolūti nevainīgie studenti. Tā, vēl nesen Ītonas

studenti bija spiesti uz nodarbibām, publiskās vietās un pat uz ielas iziet uzvalkos un kaklasaitēs. Bet šogad visi 1267 studenti var brīvi izvēlēties savu apģērbu.

DISCIPLĪNA VAI BADS?

Taškentas Valsts universitātes Austrumu Pētniecības institūts rada iespēju, kā sodīt atpalikušus un nedisciplinētus studentus — nosebotājiem netiks piešķirti atvieglojumi ēdināšanā.

Tulk. RITA BURČIKA

JAUNA GRĀMATA

1991. gadā Hamburgā ir izdots "Eiropas Ekonomiskās Asociācijas 1957. g. dibināšanas līgums ar 1986. g. pieņemtajām izmaiņām latviešu tulkojumā". Šī izdevuma sastādītājs un redaktors ir dr. iur. Dītrihs Andrejs Lēbers (Leober), tulkojis Ivars Reinis.

Līgums ir Eiropas Ekonomiskās Asociācijas (EEA) starptautisko tiesību pamats. EEA — viena no trim organizācijām, kas veido Eiropas Savienību (ES), kuras mērķis ir kopējs Eiropas tirgus, kopēja ekonomiska un naudas sistēmas unifikācija, kā arī Eiropas politiskās vienotības panākšana. Latvijā, pateicoties tās pašreizējam politiskajam un ģeogrāfiskajam stāvoklim, pastiprināta uzmanība tiek pievērsta iespējai integrēties Eiropā, līdz ar to piedalīties ES. Kā jau minēju, EEA ir viena no trim

organizācijām, kas veido ES, taču to pārvaldes orgāni faktiski ir saplūduši. Līdz ar to šis līguma tulkojums dod iespēju iepazīties ar ES (kaut daļēji) plašākai auditorijai. Sevišķi šis tulkojums varētu interesēt juristus un ekonomistus. Visbeidzot, kur interesenti var atrast šo grāmatu? Studentiem jāgriežas LU bibliotēkā, daži grāmatas eksemplāri būs arī Latvijas Valsts bibliotēkā un Fundamentālajā bibliotēkā. Kas meklēs, tas atradīs!

INFORMĀCIJAS CENTRS

Lai veicinātu studiju darba efektivitāti, kā arī nodrošinātu studiju servisa iespējas studentiem — izveidots LU studiju informācijas centrs. Vadītājs Jānis Stonis. Adrese — Raiņa bulv. 19, 7., 12., un 62. istabā.

AKCIJA

VIVIENALGA

Veicot šo iso, aptauju, gribējām noskaidrot, kā mainās studentu domas par mācībām LU, uzsākot studijas un tad, kad jau šeit ir paspēts iejusties. Beidzot sākam apzināties izglītības nozīmi, tādēļ mūsu pirmais jautājums:

Vai mācīšanās LU jums ir prestiža goda lieta?

Žurnālisti (1. kurss):

- Nevarētu teikt, ka tā būtu goda lieta. Biju dzirdējusi par "mācīšanos" šajā augstskolā jau pirms iestāšanās, tādēļ arī nekādas ilūzijas neloloju un ideālus neesmu sagrāvusi.
- Daļēji - jā, ja cilvēks, ar kuru es runāju, nekā nezina par Universitātes "virtuvi".
- Zināmā mērā - jā. Nemāku teikt, kāds prestižs pēc pāris gadiem būs LU, bet man liekas, ka augstākā izglītība kā tāda būs vērtība un arī goda lieta.

Vēsturnieki (1. kurss):

- Nē.
- Prestižs? Nē!
Matemātiķi (1. kurss):
- Liekas, ka nē. Vienmēr esmu zinājusi, ka šeit mācīšos.
- Nē!

- Nē. Arī pirms iestāšanās - nē.

Juristi (1. kurss):

- Pirms iestāšanās - jā, bet, saskaroties ar šo mācību sistēmu, manas domas mainījās. Man ir ar ko salīdzināt, jo esmu 3 mēnešus mācījusies ASV.
- Man baigi patīk te mācīties. Te nav jāmacās.

- Noteikti, lai gan neesmu prestiža cilvēks.

Žurnāliste (3. kurss):

- Pricējos, ka nestudēju RTU, bet arī ar studēšanu šeit neļepojos.

Matemātiķe (3. kurss):

- Jā, ir prestiža jautājums.

Žurnāliste (4. kurss):

- LU mācīšanās nenotiek. Mācīšanās šeit ir prestižs tad, ja satiekos ar kādu ārpus Latvijas. Savu piederību Universitātei izjūtu tikai esot Lielajā mājā.

Matemātiķe (4. kurss):

- Dabīgi! Ko teiktu pārējie, ja es nemācītos?

Filozofe (5. kurss):

- Nav citas augstskolas, kur mācīties.

Tirdzniecības ekonomiste (5. kurss):

- Mācos, lai iegūtu zināšanas.

Matemātiķe (5. kurss):

- Nē.

Vai jūs maksātu par studijām, ja būtu tāda iespēja un nepieciešamība?

Žurnālisti (1. kurss):

- Nē, par naudu jau nu gan nemācītos, bet, ja būtu kāds sponsors...

- Ja būtu sponsors, kāpēc gan nē?

- Mūsdienās noteikti nē. Tad jau labāk iegūt kādu sponsoru, kas varētu maksāt par studijām kādā no pasaules lielvalstīm.

Vēsturnieki (1. kurss):

- Nē, vēsturniekos noteikti nē, varbūt kaut kur citur...

- Ja būtu sponsors, tad - iespējams. Pati nevarētu tik daudz nopelnīt, lai maksātu.

Matemātiķi (1. kurss):

- Ja būtu sponsors, tad - jā.

- Jā. Domāju, ka būtu, par ko maksāt.

Juristi (1. kurss):

- Nē, lai cik bagāta es būtu - nekad!

- Es savukārt domāju gluži pretēji, ja prasību līmenis mainītos, arī tehniskais nodrošinājums - kādēļ gan nē?

Žurnālists (3. kurss):

- Par tik zema līmeņa lekcijām - nē. Uz pirkstiem varu saskaitīt tās lekcijas, kuras ir vērts apmeklēt, bet šajā semestrī tādu nav.

Matemātiķis (3. kurss):

- Diez vai varētu atļauties mācīties. Arī, ja būtu iespēja - tad nē.

Žurnāliste (4. kurss):

- Beidzot vidusskolu, būtu bijusi ar mieru pat maksāt, bet šobrīd tā nedomāju. Ideālākais variants būtu mācīties par maksu ārzemēs.

Matemātiķis (4. kurss):

- Ko tad citu es darītu? Ja es maksātu, tad arī manas prasības būtu augstākas.

Filozofe (5. kurss):

- Es būtu bijusi ar mieru maksāt, studijas uzsākot, jo mūsu fakultātē bija visradikālāk domājošie pasniedzēji, kuri jau tad izteica ļoti progresīvas domas.

Tirdzniecības ekonomiste (5. kurss):

- Laikam, tagad sākot mācības, maksātu.

Domāju, ka viss būs augstākā līmenī.

Matemātiķis (5. kurss):

- Nē, nemaksātu.

Ko jūs gaidāt no saviem pasniedzējiem?

Kādēļ neprotējat, lai kaut ko mainītu?

Žurnālisti (1. kurss):

- Kompetenci, zināšanas.

- Cenšanos un spēju ieinteresēt.

- Kompetenci, objektīvu zināšanu izkāstu pēc pasaules labākajiem paraugiem, jo - gribam to vai nē - mums tomēr jāgatavojas uz spēcīgu konkurenci.

Vēsturnieki (1. kurss):

- Sapratni.

- To, lai viņi neieņem uz loksiju kā jodien (ha-ha-hā).

Matemātiķis (1. kurss):

- Galvenais, lai saprastu, ka esam cilvēki.

Juristi (1. kurss):

- Lai māca to, ko nevar iegūt no grāmatām.

- Mēs varētu protestēt, bet mēs taču esam nulles - nekas. Esam vēl par zāļu.

- Pasniedzējam vienkārši jābūt dzīvam cilvēkam.

- Vēlētos, lai svešvalodām tiktu veltīta lielāka uzmanība.

Žurnāliste (3. kurss):

- Lai izklāstītu zināšanas, nevis savu personīgo viedokli. Protestēt nav vērts, jo pārāk maz uzturos LU. Ja fakultāte vēstītu to, kas patiešām nodrošinātos, tad varbūt būtu citādāk.

Matemātiķe (3. kurss):

- Pagaidām patīk tā kā ir. Neteikšu gan, ka tas būtu ideālais variants. Nav lieku problēmu. It kā mācos, bet ir arī brīvais laiks.

Žurnāliste (4. kurss):

- Informāciju varētu saņemt citādi, būtu profesionālāk. Neprotēstu tādēļ, ka varu zināšanas iegūt pati.

Filozofe (5. kurss):

- Man ir daži gaiti tuvi pasniedzēji, bez kuriem neiedarītu šos 5 studiju gadus.

Pārējie - pārāk vienaldzīgi.

Tirdzniecības ekonomiste (5. kurss):

- Tas, ko māca, ir pamatīgi novecojis, tādēļ mēģinu mācīties pati.

Matemātiķis (5. kurss):

- Gaidu rezultātus no pasniedzējiem.

Neprotēstu tādēļ, ka nav jēgas to darīt.

Dažreiz ir pat mēģināts, bet nesekme.

Matemātiķe (4. kurss):

- Pašiem pasniedzējiem - noteikti novērtēt

savas zināšanas, savu pazināšanu un zināšanu bieži nepēj sabalansēt. Kāpēc neprotēstu? Mums taču ir vienalga, visiem taču ir vienalga...

Studentu domas uzklusija DACE LOHIŅA un IEVA BULIŅA

V A I L U S T U D E N T I S P Ē L Ē S

G O L F U

LATVIJĀ?

Var jau būt, ka tas nemaz nav sports. Spēle? Gofu nevar uzspēlēt tāpat vien vai sava prieka pēc. Un ne katrs. Un ne jau tādēļ, ka nezinātu noteikumus vai gluži vienkārši neprastu.

Ar gofū nodarbojas cilvēki, kas savā būtībā ir aristokrāti vai vismaz cenšas tādi būt. (Ceru, ka lasītājam vārds aristokrāts asociējas ne tikai ar naudu, bet arī ar labām manierēm.) Nez, vai gofū gribēs spēlēt hipijs vai panks, jo gofū laukumā drīkst ieiet tikai solīdi ģērbusies cilvēki, tur jāuzvedas pieklājīgi un mierīgi, nekādā gadījumā nedrīkst svīpt, kliegt, spiegt un lēkāt. Var, protams, gofū laukumā "uzlikt masku", var arī nodibināt savu kārtību, tikai tas vairs nebūs gofū.

Istam gofū līdzī nāk sava gofū ētika, kuras pamatā ir maksimāls godīgums. Spēlētājs cenšas atrast optimālāko, pareizāko variantu, viņam ne prātā nenāk blēdīties, ja citādi arī zaudētu. Svarīgāk ir palikt godīgam. Ne tikai amatierim, bet arī profesionālam gofūterim. Lai arī vieni gofū laukumā pelna naudu, otri atpūšas — biznesmenis uzaicina savu darījumu partneri, abi mierīgi pastaigājas, risina savas problēmas un uzsit pa bumbiņu.

Tas viss notiek tur — mežonīgo rietumu (atšifrējums - labklājības) zemēs. Sociālismam šāda spēlīte augstākā mērā ir bijusi nepieņemama. Atcerēsimies, ka arī PSRS kādreizējām smalkajām apriņdām labpatikās šo to pārņemt no rietumu dzīves, proti, medības, somu pirts un lepna villas. Dīvaini, bet gofū viņi nespēja. Vismaz līdz šim neviens slepens gofū laukums bijušajā PSRS teritorijā nav atklāts. Varbūt nevarēja atļauties tādēļ, ka gofū laukums (tam vajadzīgi vismaz 25 hektāri zemes) nav tik vienkārši nomaskējams no sociālisma cēlāju acīm. Un varbūt arī tāpēc, ka tas prasa godīgumu un labas manieres. Šodien nepavisam neesam tuvāk labklājībai kā pirms desmit gadiem, bet gofū jau ir. Vispirms Maskavā,

tagad Latvijā, kaut kas briest arī Igaunijā un Lietuvā. Gofū klubi pasaulē mēdz būt dažādi. Vienā klubā galvenais ir bizness: iekārto laukumu, kuru pēc tam izīrē profesionāļu spēlēm, pērk un pārdod sportistus. Šāds klubs gūst milzīgu peļņu. Citā klubā drīkst iestāties jebkurš gofū spēlētājs, kurš sasniedzis noteiktu spēles līmeni (handikapu). Gofū viņam ir sports, atpūta un vaļasprieks. Jebkurā gadījumā gofū saistīts ar lieliem materiālajiem līdzekļiem un kapitāla ieguldījumiem. Spēcīgi klubi un spēlētāji ir Amerikā, Anglijā, Spānijā, savukārt Skandināvijas valstīs populārāks ir amatieru gofū. Kāds būs gofū klubs "Latvija", vēl nav zināms. Pašreiz klubam piešķirta zeme gofū laukuma izbūvei Upesciemā, ierīkoti jau 4 holli (vajadzīgi 18). Tas viss top sadarībā ar ārzemju latviešiem, laukuma projektēšanu kontrolē rietumu firmas. Pavasarī ir paredzēta pirmās gofū sezonas atklāšana Latvijā.

Ja jau ir gofū klubs, top laukums, tad pamazām rodas arī gofūteri. Latvijas centrālais gofū klubs pagaidām nespēj nodrošināt servisu, varbūt tāpēc gofū vēl nespēlē Latvijas ministru kungi un dāmas. Bet... *Vai arī kādam LU studentam kādreiz izdosies uzsist pa šo tik "nepieejamo un dārgo" bumbiņu — tā jautāju Modrim Ziemeļim, gofū kluba "Latvija" prezidentam.*

— Jā! Viens no galvenajiem kluba uzdevumiem ir sagatavot gofūterus gan Latvijas, gan pasaules profesionālajam gofū. Līdz 1. februārim ASV gofū speciālists sagatavos pirmos piecus gofū instruktorus Latvijā, kuriem būs tiesības apmācīt gofūterus. Katrs instruktors tad vārēs nodarboties ar 15—20 interesentiem, kuru treniņi līdz 1. jūnijam notiks trenāžieru režīmā, bet praktiskās apmācības jau Upesciema laukumā ilgs līdz 15. augustam. Tad tā saucamajiem "skolēniem" būs jānokārto eksāmeni un veiksmīgākajiem tiks piešķirts handikaps. Tas viss, protams, dārgi maksā.

— *Uz ko var cerēt studenti?*

— Esmu vienojies ar LU rektoru J. Zaķu kungu par to, ka mūsu klubs apmācīs studentu grupu, kurā būs 20 cilvēki (tai skaitā 5 meitenes). Atlasi veiks Fiziskās kultūras un sporta katedra. Gofū laukumā tiks izveidota speciāla LU studentu bāze, kur viņi varēs organizēt treniņnometni.

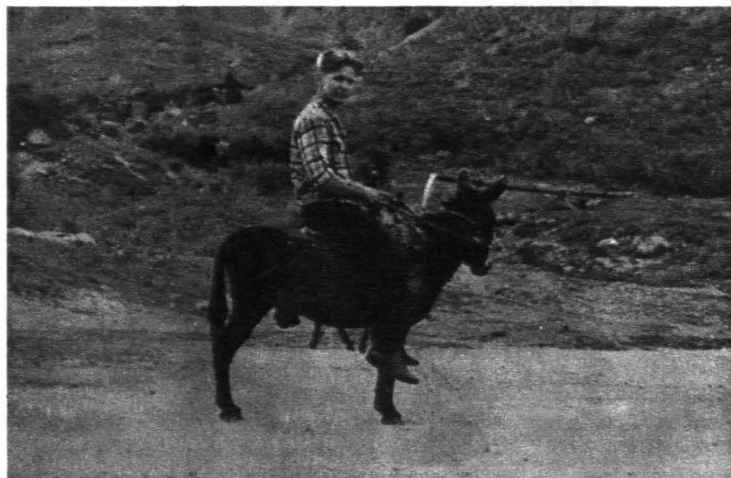
— *Un kā jums šobrīd veicas ar gofū spēlēšanu?*

— 1989. gadā, piedaloties Pirmajās Vispasaules Latviešu meistarsacīkstēs gofū Zviedrijā, kuras organizēja Zviedrijas latvietis Freivalda kungs, mums ar LOK prezidentu Baltiņa kungu nācās smagi vilkties. Kaut arī bijām diezgan pamatīgi trenējušies (cik nu tas bija iespējams), un varbūt nebūtu slikti nospēlējuši, tomēr dabūjām vilkties visiem nopakaļus — bez tiesībām uzsist pa bumbiņu, jo nebija mūsu stīskā handikapa. Šogad Latviju Zviedrijā pārstāvēja LU students V. Baltiņš — juniors, kurš startēja kā pilntiesīgs Latvijas gofūteris ar handikapu 36 (līdz profesionālim, t. i., lai spēlētu "uz nulles" vēl ilgs ceļš). Labam gofū spēlētājam handikaps vidēji ir 18. Redz nu — gofū nav joka lieta, kaut no malas tā izskatās...

ANITA SMOLENSKA

P.S. Par gofū sportisko pusi varat izlasīt š. g. žurnāla "Liesma" 3./4. numurā. Bet mēs vēl turpināsim!

□ *Rektors jaunībā un Kaukāzā*

Kad "Universitātes Avīzes" redakcija vienojās par šādu formulējumu iegāšanai apmeklēt Rektoru, tad es devos turp, lai pārbaudītu, vai tā patiešām arī ir. Un, lūk, tapa vairākdaļu nenopietni nopietns stāsts par mūsu Universitātes mūsu Rektoru.

I daļa. LU Rektora prof. Jura Zaķa vizītkarte.

Viņš ir — fiz. mat. zin. doktors. Dzimis 1936. — Žurkas gadā Ogrē, Zaķu ielā. No 1984. gada ir P. Stučkas LVU Zinātņu prorektors, tad no 1987. gada LVU rektors, bet

no 1991. gada rudens jau Latvijas Universitātes rektors.

PSKP biedrs no 1966. līdz 1989. gadam. (Komjaunietis nav bijis, no pionieru organizācijas izstājies tūlīt pēc iestāšanās 1948. gadā) I sporta klases slēpotājs. PSRS Tautas exdeputāts.

Viņš bijis — trešās kategorijas elektriķis, fotogrāfs, kinomehāniķis, fizikas laborants, skolotājs, laboratoriju vadītājs, institūta direktors un alpinists. Divreiz precējies, trīs bērnu tēvs. Mācību laikā LVU Fiz. mat. fakultātē ir saņēmis Staļina stipendiju.

Viņam patīk — mežs, rudens lietus, dzērvenes un viss, kas ir īsts, piemēram, ziemā sniegs. Sieviešu skaistās kājas. Dziedāt kori un arī tad, kad nedaudz jau iedzerts. Vairāk suņi nekā kaķi, opermūzika un latviešu literatūra. Krāsa — kobaltzila. Skaitlis — 8.

Viņam ļoti patīk — kalni un vējš (jo stiprāk pūš, jo labāk) un arīdžan risks. Jūra, kad tajā lieli viļņi.

Viņam pieder — paša rokām celta vasarnīca Saulkrastos un dūmakaini zils ceturtais "Moskvičs".

Viņa iesauka studiju gados — Trusis.

Viņa Saules zodiaks — Skorpions (4. novembris):

"Grūts raksturs. No vienas puses liela enerģija, pat līdz

cietsirdībai, patstāvīga rīcība, pašapziņa, viltība, lepnums, godkāre, tieksme kļūt atzītam. No otras puses sentimentalitāte, uzsvērtā juteklība, brutalitāte un greisirdība. Parasti šādi cilvēki izstaro lielu spēku, kuru viņi māc izlietot. Ģenialitāte, arī uz noziedzību, nav returns. Sevī noslēgts. Citi cilvēki viņam viegli uzticas. Viņa draudzības jūtas ir ilgstošas. Vilšanos viņš nevar aizmirst. Viņa raksturam piemīt sīkstums". (Tas no horoskopiem).

II daļa. Biogrāfiskas ziņas un rektorpersonības veidošanās.

Juris Zaķis:

"Pirmais, ko es atceros, ka kaut kas pasaulē notiek, diemžēl bija Staļins. Uz žurnāla vāka viņš tādā liels bija.

aizbraukušo vāciešu vasarnīcu. Vairāk mani audzināja vecākā māsa, tā kā visas audzināšanas laimes un nelaiemes nāk no viņas. Mamma bija strādājusi par

Varat iedomāties, kas notika, kad piedzimu es!

mājkāpotāju, bet kad mēs jau bijām pieci, viņa saimnīkoja tikai pa māju, jo tolaik tēvs, strādādams par namdari varēja uzturēt visu ģimeni. Starp citu, viņš ir cēlis Ogres baznīcu. Es kaut kādā nozīmē biju mīlais bērns, jo pirmais jau tika gaidīts dēls, bet piedzima meitiņa. Varat iedomāties, kas notika, kad piedzimu es. Bet pēckara gados izjutām visas nabadzības grūtības. Kad braucām pie radiem uz laukiem, tad man bija lieli brīnumi — kā viņi tur cep pankūkas,

ēd un pat sunim dod! Jo bija tādi brīži, kad ar to smago, blīvo kartiņmaizes kukulīti vajadzēja iztikt septiņiem cilvēkiem kādas trīs dienas. Lai varētu izdzīvot, bija jāšak agri strādāt un arī pie mājas kāds lopiņš jātur. Tā es vācu sienu pa mežiem un grāvmalām, jo Ogrē jau nav īsti lauki, bet tas nav nekas slikts — tā svaigā gaisā strādāt. Mana pirmā nopietnā strādāšana bija Keguma HESā un es saņēmu algu 260 rubļus vecajā naudā. Tur divas vasaras nostrādāju.

Par skolu. Es vēlu sāku

iet skolā, tai rudenī — 1944. gadā man bija jau astoņi gadi. Nu ja, krievi jau bija ienākuši. Jā, starp citu kara laiku mēs pārlaidām turpat Ogrē, un tēvam kaut kā laimējās izspūkt, no visām armijām. Bet labi atceros to rītu, kad ienāca krievi. To pastāstīju skolā stundā, skolotājs palika gluži bāls un aizrādīja: "Tā nekad vairs nesaki!" Tas notika tā: tēvs no rīta ienāca istabā un teica: "Tur kaut kādi pašlaiki pie mūsu bitēni medu zog. Laikam krievi ienākuši." Tā arī ir — kamēr vācieši bija pie teikšanas, tādas lietas nevienam pat prātā neienāca. Taču no tā brīža es sapratu

□ *Rektors pēc nodarbes alpinismā Kaukāzā remdē slāpes*

Jā, toreiz mani vecāki Ogrē apsargāja bagāto vāciešu vasarnīcas un dzīvoja blakus mazā būdiņā — tur es piedzimu. Pēc tam 4 — 5 gadu vecumā pārcēlāties uz

Divreiz precējies, trīs bērnu tēvs. Patīk sievietes skaistās kājas un dziedāt kori, arī tad, kad nedaudz jau iedzerts...

— tāda ir dzīve: dara vienu, bet runā citu.

6. — 7. klasē dzīve kļuva arvien drūmāka, bet vecāki tomēr neatteicās no iespējas izglītēt bērnus, jo pašiem tās bija pietrūcis. Tāpēc jau 1952. — 1953. gadā es nokļuvu Rīgas 9. vakarskolā un strādāju Teātra biedrības ateljē par fotogrāfu, lai kaut kā izvilktu dzīvību. Kur dzīvot nebija, tā nu es gulēju turpat darbnīcā. Tur arī plaušas sabojāju, bet tās tagad salāpītas un vairs neko, paldies Dievam, neijūt.

Sai skolā bija tipiski Staļina laika paņēmieni, un kad manija, ka es kaut ko daru, tad mani uztaisīja par teicamnieku. Vienu gadu tā nomācījos, tad strādājot biju nedaudz naudiņu iekrājis, atgriezās Ogrē, tur arī beidzu vidusskolu ar sudraba medaļu, jo latviešu valodā nepaveicās. Tai — vidusskolas laikā bija atbrīvojušies fizikas laboranta vieta, kuru es tagad pieņēmu, un tā var sākt runāt par maniem hobijiem un nosliecēm jaunībā. **Mans sapnis jau bērnībā bija kļūt par zinātnieku.** Visas grāmatas — par Faradeju, Galileju un citiem bija izlasītas! Vai, kā es skrēju uz kino skatīties filmu par Popovu — radio izgudrotāju! Kas uz tādu filmu iet — protams, neviens, zālē sēž pāris cilvēku, un es šausmās domāju: "Viņi nerādīs to filmu, bet es taču tik briesmīgi gribēju to redzēt!" Turklāt biju dzirdējis, ka mehāniķi katru otro rulli izlaižot, ja maz cilvēku, lai nav tik ilgi jāredz. To filmu laimīgi noskatījos, lai gan jau toreiz zināju, ka radio izgudrojis Markoni un nevis Popovs. Nepareizās grāmatas biju salasījis. Tad nāca tā taisīšana un konstruēšana — projektorus radiouztvērējus, piedzirksteļoju pilnu māju. 14 gadu vecumā izjaucu tēva fotoaparātu un iztaisīju pats savu mikroskopu. Nebija kur dabūt mikrobus, un tad es izlasīju Pastēra grāmatā, ka jāņem netīrumi no zobiem, tur esot vesels zooloģiskais dārzs, tā kā zobus tīrīju, paņēmu sienu un paturēju kādu laiku ūdens glāzē, nu tur arī skrēja visos virzienos, to varēja skaisti redzēt.

Tā eksperimentējot, beidzu vidusskolu un bez iestājesāmeniem tiku Fizikas-matemātikas fakultātē, un tur man visu studiju laiku vidējā atzīme bija 5,0, tā ka Staļina stipendiju saglabāju līdz pašām beigām. Par tādu naudu — 765 rubļiem (vecajā naudā) — varēju atļauties nestrādāt un eksperimentēt. Tā mani uzaicināja uz Universitātes laboratoriju."

III daļa. Sarežģītās karjeras kāpnes.

Šeit mēs konspektīvi izsekosim Rektora tvirtajam solim un mēģināsim arī katrs savā mugursomā paslēpt Rektora amata rīkus.

Seko Mandojisk's atreferējums: "Kā Zaķis kļuva par rektoru."

Jau laboratorijas vadīšanas laikos rektoram likts iestāties komjaunatnē, bet viņš atteicies jau otrreiz. Pirmo reizi tas noticis jau vidusskolas gados, kad piedraudēts ar netikšanu augstskolā. Tieši tāpēc, ka draudēja, tieši tāpēc neiestājās. Un tomēr neitrālvecāku un tirdokumentu cilvēku sāk bīdīt amatam un partijām. ZA aicina uz Fizikas institūtu, bet rektors: "Es

nezinu, kāpēc, bet tas man likās viennozīmīgi, ka es neiešu prom no šejienes — Universitātes". 1960. gadā prof. Vītols savam padotajam liek lasīt pusvadītāju kursu fizikā. Jau pasniedzējs. Tad' mainās laboratorijas vadība un darbabiedri jaunajam vadītājam Zaķim silti iesaka glābt viņa darbu un iestāties KP. **Tā mūsu rektors sasmērējās**, bet tas nekas, jo tādējādi viņš varēja nodibināt Cietvielu fizikas institūtu, kļūt par tā direktoru un 1983. gadā par ZA korespondētājoceklī. Te bija iespēja kļūt par akadēmiķi, rektora amats nenāca ne prātā. 1984. gadā prof. Varslavāna vietā par LVU Zinātņu prorektoru kļūst Juris Zaķis, bet pēc 1987. gada vēlēšanām — par Rektoru. Kāpēc?

"Tā nevaldāmā tieksme iepazīt kaut ko jaunu, nezināmu, vai tā ir kāda finansu afēra, vai kāds nebijis amats". Nelaiķis kolēģis Ostrovs, esot teicis: "Ar šitādiem grādiem un tituliem uz šitādu štrunta amatu!" Rektorstāstiem runājot: "Tas bija tolaik CK izsūtāmais zēns". Šodien vairs tā neesot.

IV daļa. **Patī iekā.** Mūsu vadoņa šisnedēļas citāts:

"Es mēģinu uzspiest savu domu, jo man tā ir un es no viņas neatsakos".

V daļa. **Par nākotni un Universitāti.** un par to, kas vēl nav skaidrs.

— Jums bija ideja par Universitātes pilsētiņu?

— Zinot pašreizējo Latvijas stāvokli, šī ideja līdzinās situācijai, kad cilvēki Ļeņingradas blokādes laikā zīmēja un projektēja Triumfa arkas, kādas tiks celtas,

Kam rektors ir izsūtāmais zēns?... Vai šodien kaut kas ir mainījies?...

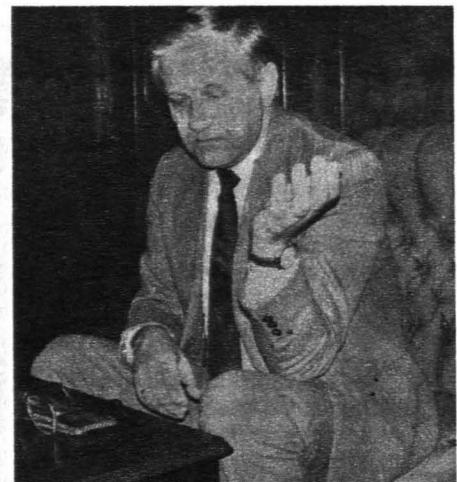
kad viņi būs brīvi. Un tā cilvēkiem ir jādzīvo, viņi nedrīkst citādi. Tāpat kā zaldātam jānēsā ģenerāļa zīlis mugursomā. Kas tas par zaldātu, kas par to nedomā. Vienmēr jābūt kādam grūti sasniedzamam mērķim. Šī nav Universitāte, tā izkaisīta pa visu pilsētu. Amerikāņi jau brīdināja: "Mēs, Bufalo universitāte, jau 25 gadus pārceļamies. Jums tas notiks vismaz 50 gados." Es atbildu: "Lai notiek 50 gados, jo šodien mums jānobruņo šī teritorija, citādi tur kāds cits ielīdīs iekšā." Šitā ideja tika palaista arī VLZK un trimdas arhitekti arī aizrāvās ar projektēšanu. Tā kā tas viss ir konkrēts. Lai tas notiek kaut 50 gados, bet vienalga sāksim."

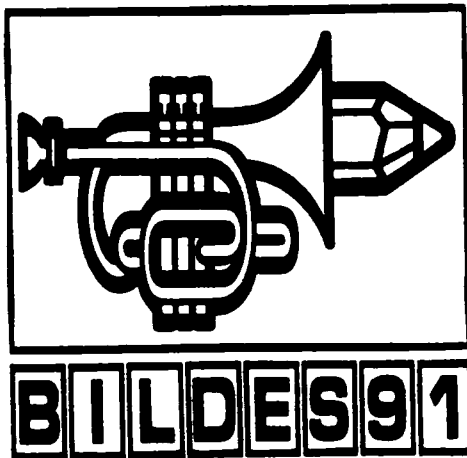
Vairāk informācijas nav. Rektors ir aizbraucis. Atliek piebilst, ka viņš mums ir kristīts un uzskata fiziku par filozofiju un fizikus par pašiem neatkarīgākajiem zinātniekiem.

Ir bijis ārzemēs. Daudz. ASV, Kanādā, Anglijā, Francijā, Vācijā, Zviedrijā, Norvēģijā, Somijā, Polijā, ČSSR (bijušajā), Itālijā, Sīrijā un Indijā. Tagad aizbrauca uz Holandi.

Beigas.

IEVA UPLEJA

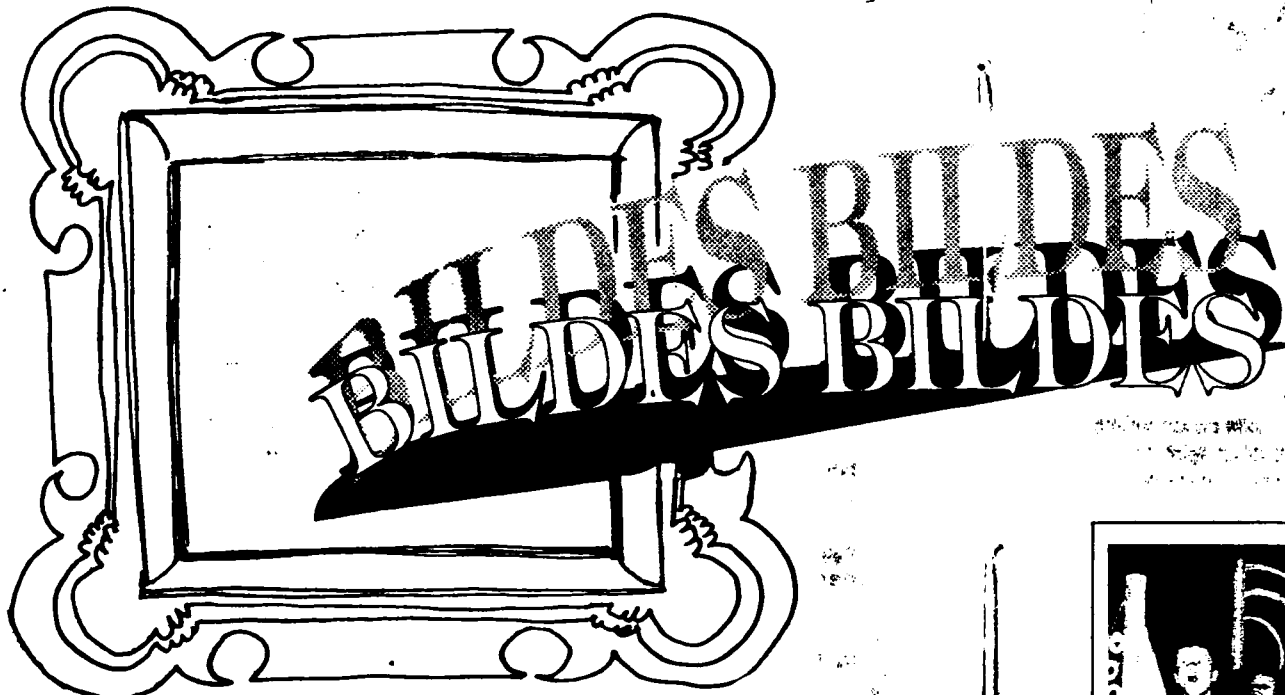

Mūziķu aptaujā "Bildes" 1991. gada pavasarī bija populārākais popmūzikas pasākums

"Bildes" visus gadus kopā vākusī ir Tija Auziņa no "brālīgās" Tehniskās universitātes Studentu kluba. Vai mūziķu atzinība "Bildēm" ir apbalvojums? Un kam?

— Tā ir balva tiem cilvēkiem, kas sēdēja zālē, pašiem muzikantiem, tiem, kuri rakstīja tās anketas. Tas jau ir arī mans darbs. Tas ir to cilvēku darbs, kas ir ap mani no RTU, no Universitātes, arī no skolām. Viņi palīdz, un viņiem par to ir prieks. Tā ir balva studentu auditorijai, viņu aktivitātei. Attieksme gan mainās. Pirms trim gadiem bija ekspressvāki, emocionālāki. Tas izskaidrojams ar to, ka viņi bija mazāk redzējuši, viss bija svaigāks. Tagad mierīgāki, snobiskāki, bet varbūt tas ir patīkamāk, jo tiņu publika īsti neklausās.

Paskaidrojums tiem, kas nesaprot un nesaprātis arī pēc paskaidrojuma.
 "Bildes" ir Bilde. Vienkārši. Tas ir tā. Katrs dara to, ko nedara ikdienā vai arī dara tikai klusībā. Mūziķi zīmē bildes. Dažiem arī sanāk. Bet citiem — galvenais, ka pašiem patīk. Un tad jau arī citiem patīk. Savukārt zīmējošie dzied. Neizklausās nemaz tik briesmīgi. Dzied arī aktieri. Tiem sanāk labāk. Tādas ir "Bildes". Tiem, kas ir iekšā, ļoti patīk. Pērnuden iekšā bija četri simti cilvēku. Citi skatījās. Ne mazāk interesanti.

Vai saprāt?
 Iespējamās atbildes:
 1) jā — 13,
 2) nē — 5,
 3) nezinu — 100.

Ja iegūsti 100 un vairāk punktu — vari pats pieteikties "Bildēm"; ja saskaiti 10-15 punktus — atceries, pašpārliecināti tipi netiek mīļoti nevienā kompānijā, arī "Bildēs" ne; ja iegūsti 5 un mazāk punktus — ej mājās, pa ceļam izņemot dokumentus no LU, un nākamgad pamēģini iestāties RTU — varbūt veicas?!

Bet tikmēr — turpinām izprašāt Tiju Auziņu.
 — Kur atradāt dinozaura olu?
 — Igo Liepājā savāca darbiņus — savus, Groduma, Rača un citus. Tapa maza izstādiņa Liepājas tipogrāfijā. Es to dzirdēju radio. Satiku Igo "Malvīnē", sarunājām, ka varbūt kaut ko tādu varētu arī te izdarīt. Sanāca cilvēki, bija ap desmit dalībnieku ar saviem darbiņiem... No zīmētājiem bija Anmanis un vēl... Otrajā gadā visu paplašinājām. Bija doma — ka tā nevar būt tikai izstāde mūziķiem, kas tos darbiņus izstādījuši, vajag vēl kaut ko... Ievilkās 8 dienas... Tad arī izdomājām nosaukumu. Sēdējām seši septiņi cilvēki — Kaspars Dimiteris, Igo, Raimonds Bartaševičs, Vanzovičs — sēdējām, sēdējām... Ko un kā darīt... Nosaukumi bija dažādi: "Diena un nakts"... Pēkšņi — Kaspars saka: "Bildes", vienkārši un konkrēti.

Nākamajā gadā mocīja doma — vai vajadzīgi koncerti? Ja mūziķi izliek darbus, tad citiem jāmuziķē... Bet drīzāk mūziķi var vairāk uzzīmēt nekā mākslinieki nodziedāt (tas liecina par profesionalitāti — I.V.). Mākslinieki jau ļoti centās. Bija Mākslinieku savienības simfoniskais orķestris. Kas tikai

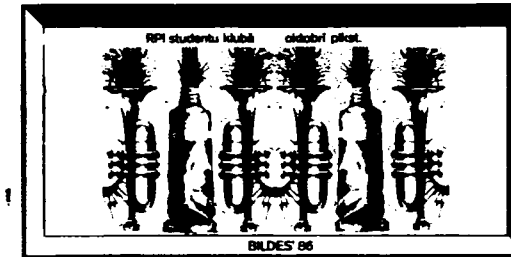
tur nebija — Zariņi un Zariņas, Rinķe Astrīda, Polis, Viesturs Bērziņš. Lēruma mākslinieku. Skaisti — meitenes melni baltos vakartērpos, viņi smokingos. Viesturs Bērziņš diriģēja, bija stīgu un pūšamie instrumenti. Bija tādi, kas prata spēlēt, tādi, kas neprata un pusstundu pirms sākuma izmēģināja, kas un kā... Vesels hepenings — visi uznāk, stādās priekšā un demonstrē sevi. Astrīda Rinķe pa vidu iedziedāja tādu solo, ka mēs palikām mēmi. To var izdarīt tāds diletants, kurš nemūžam nav dziedājis, ģeniāli... Paņem tādas augšas, tādu kaismi, ka zāle bija beigta, bjāva bravo un bis, ar puķēm nomētāja...

Atkāpe, lai aprunātos ar lasītājiem individuāli. Tālāk no Tijas stāstītā būs dzirdamas tikai aprautas frāzes, mirdzoši momenti... Neapmierinātie var atkal iet mājās un izlasīt piezīmi rakstījuma beigās... Vēl arvien tā pati Tija...

... Neviens nevarēja iedomāties, ka Sergejs Martinovs (operdz.) grebī karotes. Kādas nu ir, bet tas ir roku pieskāriens. Krancmanis no plastmasas bija uztaisījis zilonīti. Vajadzēja redzēt. To nevar uzrakstīt. To var

— Vai tu zini, kas ir "Bildes"?
 — Jā!
 — Nu, un...
 — Normāli. Tur ir forši. Brīvi — traļi, vaļi...

— Vai tu zini, kas ir "Bildes"?
 — Jā, es pats tur šogad gribu piedalīties. Es gan tur nekad neesmu bijis...
 — Kā tad tu zini, ka tur ir forši?
 — Daudz dzirdēts... Šobrīd tas ir labākais pasākums... (apmēram tā runāja Andris Akmentiņš).

tikai tad, ja cilvēks priecājas. Citi nāk un skatās, kā neprofesionālis tajā lietā mēģina kaut ko darīt. Tā nav pretendēšana uz mākslu. To var darīt invalīdi, arī pionieri. Šoreiz te ir mūziķi. Viņi viens otram kaut ko saskata. Ir labi, ja arī skatītājs kaut ko saskata...
 ... Mans mīļākais ansamblis? "Liepājas brālji". Es it kā visus pazīstu. Vienu gadu mēģinājām salikt kopā — nesanāca... No jauna — beigās iepatikās. Mazo Virgu vedu no armijas, zagām no daļas... Mēģināja spēlēt arī pansionātos. "Mežciemā" bija ļoti daudz asaru un prieka. Ja ļoti mīl, tad jāraud...
 ... Ir labi, ja kaut ko var izdarīt citādāk nekā parastā koncertprogrammā. Samainoties sastāviem. "Remix" un Liepājas simfoniskais orķestris spēlēja Geršvinu...
 ... Kad pirmo gadu bija Maija un Olga, Maija atnesa darbiņu, ar puisiem sarunāja, lai uzstāda. Olga pati rāmi taisīja...
 ... Vasaras nometne bija tikai tiem, kam bija darbiņi. Var uz vietas darīt visu ko. Te ir džeisti, nopietnie, rokmuziķi... Mums gāja ļoti jauki. Nometne bija lādīga. Par Raču — ja čalis raksta ar emocijām, tad tur vairs nav ko piebilst... Vieni četri desmiti cilvēku tā mī viens otru, ka nevar izšķīrties... Lidzināja

ceļu. Uz bruģa to nevar tā izjust. Cilvēki priecājas. Citādāk satikās. Uzdziedāja...
 ... Tomēr vienmēr ir jāuztraucas, kur publika? Sajūta nepatīkama, ja tu nezini, vai tie cilvēki būs vai ne. Kad Igo un leva pirmo reizi kopā gāja uz skatuves — Igo arī šaubījās. Bet vajadzēja redzēt, kā Foma palēkdamiem atgriezās...
 ... "Bildēs" ir dažādi kolektīvi, arī vāji. Bet viņš atnāk, un tu redzi, ka acis viņam spīd. Viņam ir kopsajūta — varbūt nākamgad labāk būs. Lai tikai nenāktu ar aprēķinu — gribu uz skatuves! "Parkam" pati aizgāju pakal — jutu, kaut kas tais cilvēkos ir...
 ... Pētera draudze izdomāja, ka varētu nākt šajās telpās — Anglikāņos. Varbūt tas tajā mirklī bija ātri izdomāts, jo ir jau svarīgi iegūt telpas. Viņi šeit nav strādājuši, nav tās tīrījuši. Un tā vienkārši — atnākt. Ir taču daudz baznīcu, kur kalpošanas laiki ir brīvi... Un tik ļoti pilnas baznīcas nav...
 ... Man liekas, ar laiku — man tā gribētos — Anglikāņi (šobrīd RTU Studentu klubs) varētu kļūt par studentu baznīcu. Pie augstskolas... Studentu laulības, bērnu, kristības, labdarības akcijas. Svarīgi jau — kāds būs mācītājs...

Skaidrojoša piezīme:
 Inese (Voika) devusies apceļot pasauli, tāpēc viņas ķeburus un piezīmes no sarunām ar Tiju Auziņu mēģināja atšifrēt Ilze (Nagla). Nemiet par labu — varēja būt arī...

FOTO: Gvido Kajons, Aivars Vaksis, Kristaps Grantskaļns

Es: — Es zinu, ka būs! Un tomēr apstiprinu lūdzu, vēreiz!
 Tija: — Mūziķi ir pateikuši, ka viņiem tas patīk. Tā ir medus maize no vienas puses, no otras puses — bail no nodokļu sistēmas...
 Bet "Bildes" šoruden būs!
 Un izskatīsies tā:

BILDES ŠOGAD

- noritēs no 1. līdz 8. novembrim.
 *Bijetes pārciet laicīgi, jo koncertu dienās tās maksās divreiz dārgāk!
 *Katru dienu tiks noteikta skatītāju simpātija (balva tiks pasniegta nākamajā dienā).
 *Katru dienu tiks noteikts interesantākās zīmītes vai vērtējuma autors.
1. novembrī - Bilžu izstādes atklāšana Anglikāņos, mākslas kritiķu komentāri, mākslinieku un citu interesentu muzicēšana.
 - 2.-3. novembrī - kūsie (kammermūzikas) koncerti Anglikāņos. Piedalās "Marana", V. Atāls, A. Miltiņš, A. Hermanis un I. Akurātere, A. Latsone (Enģele), E. Balodis, "Brīvie dziedotji", "Credo" u.c.
 - 4.-7. novembrī - koncerti Kaļķu ielā 1. Piedalās "Parks", "Aurora", "Linga", "Zig-Zag", "Odis", "Arhīvs", "Vecās mājas", "Atpūta", "Kaija - pro", "Bet, bet" u.c.
 8. novembrī - Bilžu noslēguma koncerts tikai dalībniekiem.
 9. novembrī - pēc Bilžu koncerts (tas pats, kas 8. novembrī, bet visiem skatītājiem).
- BŪS VĒL.**
 Vai Tu būsi?

PSIHOLOĢIJA, PARAPSIHOLOĢIJA FILOZOFIJA, NĀVE, SEKSS...

Es neesmu gudrāka par jums. Es tikai tāpat kā jūs redzu, ka viss pasaulē ir savā starpā saistīts, un zinu, ka nevarēšu atbrīvoties no sevis ātrāk, kā tad, kad redzēšu, kas ir AIZ PASAULES...

"Kad gribam izdibināt, kāpēc mums viens cilvēks no pirmā acu uzmetiena liekas visai patīkams, bet cits — nesimpātisks, kļūstam nedroši, samulstam un brīnāmies paši par sevi, ka tikai tagad jāpamato tas, kas — loģiski — būtu bijis jānoskaidro pirms sprieduma pasludināšanas."

("Izdzīvošanas likums", arī turpmāk).

Izrādās, ka liela nozīme var būt tādām sīkumam kā **acu zīlītes**. Mēs zinām, ka acu zīlītes spilgtā gaismā sašaurinās, bet tumsā — paplašinās. Profesors Ekhardts Hess (vācietis, strādā ASV) ir izpētījis, ka "īri dvēseliskas norises gluži neatkarīgi no gaismas maina acu zīlīšu lielumu. Prieks, cerības, atsaucība tās paplašina, bet bailes, dusmas, nokaitinājums — sašaurina. Pilnīgi neapzināti vienā sarunas partnerī darbojas zīlīšu atveres plašums kā rādītājs, kas signalizē par atsaucību vai noraidījumu, un otrā partnerī — uztvērējs, kas pēkšņi kādā brīdī gluži kā "iekšēja balss" saka: "Es skaidri jūtu, ka viņam nepatīku." ...Un nekur neder maskēšanās ar smaidu, acis nevar radīt mākslīgu atsaucību, ja nu vienīgi ar Belladonnas acu pilieniem. Nosaukums "Belladonna" nozīmē — "daijā dāma". Dāmas, gribēdamas izskatīties skaistas un redzēdamas, ka ar šo pilienu palīdzību var pastiprināt savu pievilcību, tic to burvju spēkam. Patiesībā Belladonnas pilieni tikai paplašina acu zīlītes." Paplašinātas acu zīlītes rada iespaidu par sirds siltumu, labvēlību (arī tumšākas acis — tumši pelēkas, brūnas), jo durstīgs skatiens šķiet vēss un rada partnerī bažas vai neuzticēšanos.

Vēl viens sīkums. Runājot par neapzināto komunikāciju, varu pastāstīt par tādu mīmisku signālu kā **uzacu sveiciens**, kuru atklājis profesors Irenēuss Eibls — Eibesfelts.

Izrādās, ja satiekas divi priecīgi pārsteigti cilvēki, tad prieks par satikšanos izpaužas šādi — skatienu kontakts — smaidis — strauja uzacu pacelšana un nolaišana, kas notiek sekundes sēstdaļā. Uzacu pacelšana nav iestudējama, tēlojot prieku par sastapšanos, visbiežāk var panākt aizdomu mošanos otrā. Pamēģiniet smaidīt ar sastingušām uzacīm, jūsu smaidis būs neists, pat riebigis. Iespējams, ka tieši šis apstākļi ikdienā veido mūsu attiecības ar cilvēkiem. Bieži esam spiesti būt kopā ar tiem, kas it kā smaida, it kā sarunājas ar mums par šo un to, bet intuitīvi jūtam, ka viens otram esam nepatīkami. **Intuīcija?** Latīniski *intueri* nozīmē cieši, uzmanīgi skatīties. Intuīcija ir nojauta, instinktīva saprašana. Ideālistiskajā filozofijā — tieša, t. i., mistiska nonākšana pie "patiesības" bez zinātniskas pieredzes un loģisku slēdzienu palīdzības. Būtišķi cilvēks

ar labu intuīciju redz dažādus sīkumus, no kuriem neapzināti veido kādu secinājumu. Neistu smaidu mēs pazīstam bez speciālām zināšanām par profesora Irenēusa Eibla — Eibesfelta atklājumu. Dažkārt apzināmies, ka tieši intuīcija palīdz mums dzīvot, citreiz šķiet, ka mūs virza kaut kāda augstāka vara (ticīgie skaidri zina, kāda vara), bet ir reizes, kad liekas — mēs paši esam gaišreģi. **Kurā brīdī intuīcija pāraug gaišredzībā?** Ja, ieraugot kādu svešu cilvēku, skaidri zinu, ka kādreiz viņš man sagādās nepatīkšanas, un dzīve mūs patiešām saved kopā, tad sāku domāt par savām gaišreģes spējām... Bet intuīcija tomēr nevar pāraugt gaišredzībā. Es neapgalvoju, ka nākotnes paredzētāju nav, tomēr nevajag visu likt vienā maisā. Ir jāatdala psiholoģija no parapsiholoģijas. Mums ir iespējas lasīt vienu otru labu grāmatu par psiholoģiju (krievu un citās svešvalodās), bet par parapsiholoģiju? Laikam nebūtu par jaunu zināt, kas tā ir? Es jutos neomulīgi, kad sapratu, cik maz man ir sajēgas par elementāriem parapsiholoģijas terminiem. Tāpēc varbūt

kopīgi palūkosimies uz tiem:

PARAPSIHOLOĢIJA jeb

METAPSIHOLOĢIJA

Grieķu priedēklis "para" (blakus) vai "meta" (pēc) pasvītro, ka parapsihiskās (metapsihiskās) parādības atrodas ārpus tradicionālās psiholoģijas redzes loka. Šīs "paranormālās" psihiskās parādības saistīti apzīmē ar grieķu burtiem "psi" — . Parapsiholoģija izvirzījusi sev uzdevumu ar novērojumiem un speciāliem eksperimentiem apstiprināt vai galīgi atspēkot dažu reti sastopamu un šķietami neiespējamu psihisku parādību esamību, kas drīzāk ir psihofizioloģiskas parādības. Tā, piemēram:

X citas personas psihisko pārdzīvojumu uztvere bez vārdu vai jebkādu mums zināmu sajūtu orgānu starpniecības (tā saucamā tiešā domu sajūtu pārraide jeb **TELEPATIJA**),

X priekšmetu un parādību uztvere bez mums zināmo sajūtu orgānu starpniecības (ārpussajūtu uztvere Ekstra — Sensory Perception [ESP], **TELESTĒZIJA** jeb gaišredzība).

X pret dzīvniekiem vai nedzīviem ķermeņiem vērstā muskuļu spēka un tā mehāniskās iedarbības pārraide no attāluma

TELEKINĒZE

TELEPATIJA

Zinātnieki par to sāka interesēties XIX gs. otrajā pusē. Pagneziena punkts bija 1876. gadā, kad angļu fiziķis Barets Britu zinātnieku asociācijas sēdē uzstājās ar referātu par "netiešu domu pārraidi". Lai pētītu spontānos telepātijas gadījumus, Londonā 1882. g. nodibināja Psihisko pētījumu biedrību (pastāv vēl tagad). 1920. g. izveidota Starptautiskā psihisko pētījumu komiteja.

Marks Tvens rakstos "Par domu pārraidi no attāluma" aplūko "priekšnojautas par tikšanos ar pazīstamām personām". Ej pa ielu un nojaut, ka satiksi kādu kokrētu paziņu, tas notiek. Šo jautājumu sekmēja Herca atklātie elektromagnētiskie viļņi, bezvadu telegrāfs (Popovs). Akadēmiķis Lazarevs 1922. "*Физико — химические основы деятельности высшей нервной деятельности*" М. стр. 46.; "Periodiskām (ķīmiskām) reakcijām, kas norisinās (smadzeņu) centros, jāatdāj centru rajonā elektrodzinējspēki. Šiem pēdējiem, pāmesot elektriskas parādības uz galvas virsmu, pēc elektromagnētisko viļņu teorijas, jārada apkārtējā vidē elektromagnētisks vilnis, kas izplatās ar gaismas ātrumu. Jebkurai sajūtai, jebkurai kustībai aktam jārada viļņi, un cilvēka galvai jāizstaro apkārtējā vidē liela garuma viļņi (līdz 30 000 km)". Šos elektriskos potenciālus var reģistrēt ar oscilogrāfu elektroencefalogrammas veidā."

TELESTĒZIJA

Pieskaita arī āderu meklēšanu.

Transs (nāk no latīņu vārda *transire* — "pāriet" un nozīmē pāreju no normāla stāvokļa neparastā pasivitātes stāvoklī, kas var būt fizioloģisks vai psiholoģisks, saistīts ar skaidru apziņu vai nesamaņu, un kura laikā smadzenes atbrīvojas no gribas kontroles.

Atšķir priekšmetus milzīgā attālumā, unikāli dzird, redz tumsā, redz cauri, jūt krāsas ar ādu utt. Lietu un parādību uztvere ar kādiem vēl nepazīstamiem sajūtu orgāniem — **KRIPTESTĒZIJA** (Prof. Riše).

TELEKINĒZE

Cilvēki var iedarboties viens uz otru, arī uz nedzīvo dabu. Izkustināt priekšmetus. Franču zinātnieks matemātiķis Laplase: "Mēs tik maz vēl ko zinām par visiem dabas likumiem un tās dažādajiem darbības veidiem, ka nebūtu filozofa cienīgi noliegt parādības tāpēc, ka tās nav izskaidrojamas ar mūsu pašreizējām zināšanām. Mūsu pienākums ir pētīt parādības tikai jo rūpīgāk, jo grūtāk atzīt to eksistenci."

Zinātniski izprast to, kas ir nāve, kas notiek pirms tās un kas tai seko, ievērojamā mērā palīdz medicobioloģijas zinātnes nozare — **TANATOLOĢIJA** — mācība par nāvi.

RAIBU RAIBĀ KOMPĀNIJA JEB J.K.A.S.?!...

Šogad pēc vairāku kārtu konkursa (un TV programmas "Skabarga" reklāmas) no septembra sākusi darbību Jauno kinoaktieru studija ar režisoriem Ainu Matisu un Arnoldu Liniņu priekšgalā. Tā kā man bija iespēja vērot studijas audzēkņus nodarbībā, kurā valdīja veselīgi radoša atmosfēra un atbrīvotība, kā arī kustību pedagoģe Sarmīte Jēgere, tad uz sarunu aicināju vienu no audzēknēm — Baibu Broku. Kāpēc no apmēram 30 cilvēku lielās grupas tieši viņu? Tāpēc, ka Baiba Broka ir cilvēks, kam aiz muguras ir viena filma, kura-to atminēsiet paši (pēc fotogrāfijas).

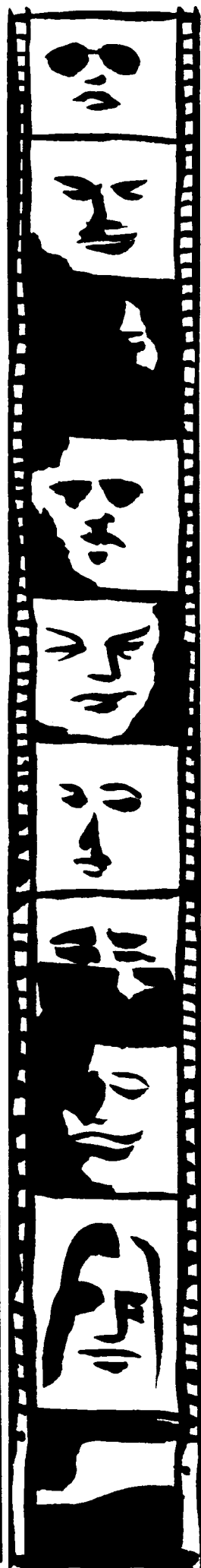

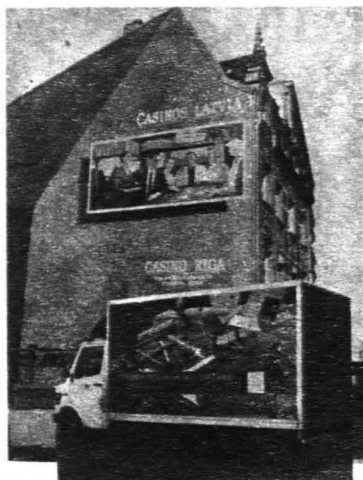
Tātad! Lai kļūtu par jauno kinoaktieri ir sūri un grūti jāstrādā ar sevi 3 gadi! Šajā gadījumā mērķis attaisno līdzekļus, jo studijas absolventi saņems beigšanas diplomu (ne šādu tādu, bet līdzvērtīgu jebkuras arodvidusskolas beidzēju diplomam). Es pie sevis nospriedu, ka šī ir raibu raibā kompānija, jo audzēkņi ir gan studenti, gan vidusskolu skolēni. Vidējais vecums ir 18 gadi! Starp citu, daudzi no topošajiem kinoaktieriem apmeklē arī Latvijas Universitāti.

Ar ko atšķiras mācības Universitātē un Jauno kinoaktieru studijā? Audzēkne Guna Zariņa teica: "Trīs vakarus nedēļā mēs apgūstam aktiera meistarību, skatuves kustību, runu, deju, dziedāšanu. Apmeklējam arī lektorijus kino vēsturē. Kad būsīm izgājuši sagatavošanas kursu kustībā, sāksies nodarbības akrobātikā, jāšanā, paukošanā. Būs arī angļu valodas stundas, individuālās nodarbības skatuves runā un dziedāšanā."

Visbeidzot, tas puķu pods, kas kopā ar Baibu ir nofotografējis, nav vis nekāds jauno naturālistu lolojums vai vecāko kolēģu - kinoaktieru dāvana, bet gan viens no tiem puķupodiem, kurus studijas džentlmenis Jānis (absolūts inkognito) par pirmo algu nopirka visām studijas meitenēm. Mums, potenciālajiem skatītājiem, atliek vienīgi gaidīt, kad uzziēdēs ziediņi, nu, un odziņas pēc tam...!

SIGNE BIRKOVA

KĀDS IR NORMĀLS CILVĒKS?

Atbilde uz šo visai demagoģisko jautājumu ir vienkārša. Normāls cilvēks 20. gs. beigās ir pasīvs — viņš nevar izšķirties, ko darīt, ko ne, ko pirkt, ko ne, kam dot priekšroku, kam ne. Jūs jau nojaušat, ka vienīgais cilvēka draugs un palīgs šai situācijā ir

REKLĀMA.

Jo reklāma ir tā, ar kuras palīdzību var iestāstīt klientiem, kura firma ražo vislabāko, tieši to, kas vajadzīgs JUMS. Reklāma spēj padarīt pievilcīgu jebkuru, pat visprozaiskāko lietu, pat tualetes papīru vai prezervatīvus. Un, protams, reklāma veido kultūras oreolu ap lietām. Bet reklāma ir vajadzīga tikai tur, kur ir konkurence. Pie mums vēl ne, jo cilvēki ir laimīgi, ja var nopirkt jebkuru, jebkādas kvalitātes produkciju. Bet šeit ir viens lielais izņēmums. Jo starp preses izdevumiem pastāv spēcīga konkurence. Tāpēc — lūk, arī mūsu reklāma ar paplašinātu informāciju:

tikai jums, studenti, sākot ar 1992. gada janvāri reizi mēnesī iznāks KRĀSAINS ŽURNĀLS "STUDENTU FORUMS",

to kopējiem spēkiem izdos Latvijas Universitāte un firma "Forums". Žurnāls būs nopērkams visos Preses apvienības kioskos.

Bet jūsu uzticīgā "UNIVERSITĀTES AVĪZE" tad iznāks daudz plānāka, bet toties reizi nedēļā.

Tāpēc redakcija sev palīgos meklē studentus, kuri:

— šo to sajēgtu no grāmatvedības (vēlams 3.-5. kursa studenti),

— būtu priecīgs reprezentēties (un darboties) kā žurnāla "Studentu Forums" komercdirektors.

ILZE (OTRA)

MODA

trū

LITERĀ

un LATVIJAS RADOŠO

MAK

CM

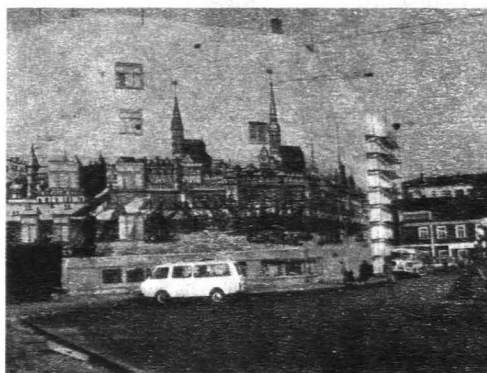
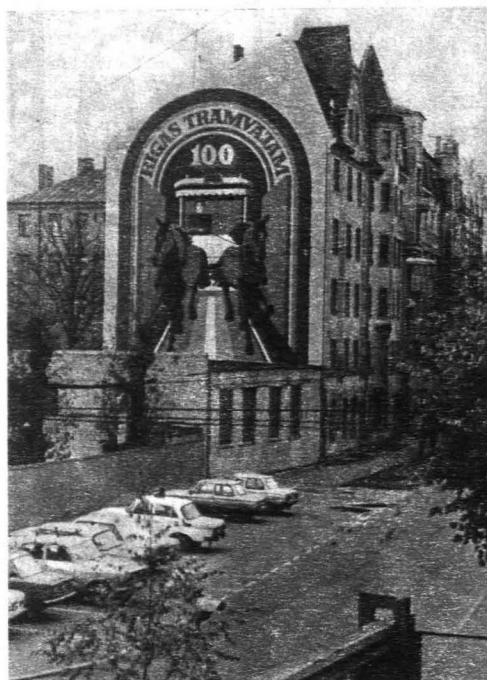
Газета выходит с 28 марта 1945 г.

enas Re was

Dienas avīze. Iznāk kopš 1990. (15
Pirmā
Sakarā ar Ulīša Gērmana 100. dzimšanas
mēnešraksta Brīvība numurs līdz ar mūsu
Ulīša Gērmana jubilejai veltītā numurs.

BRĪVĪBA

varas!
% un kur me
aula, tad visp
apromam ar v
nīsta Stalīnu
"salīdzinot ar mūsu
1 vienlīdz sagatavo
ir fiziski un garīgi ne
labāko daļu komu
tas kopromāna m
loku jūs augsti mē
cīnās mūsu tautā i
romēns" ar "pasi
atvija tehniskā
ūķas komunisti
par viņu pūlāi
cīrās šajā jautāj
Ulīša Gērman
ndi tikai vienk

STIPENDIJAS LIETUVĀ

Vilņas universitātē ir noteiktas šādas stipendijas:

*265 rubļi (80 rubļ. stipendija + 55 rubļ. kopš 1. septembra + 85 rubļ. kompensācija + 45 rubļ. ēdināšana), ja pavasara sesijā studenta atzīmes ir 9–10 balles,

*245 rubļi (60 + 55 + 85 + 45), ja atzīmes sesijā ir 8-10 balles,

*235 rubļi (50 + 55 + 85 + 45), ja atzīmes sesijā ir 7-10 balles,

*225 rubļi (40 + 55 + 85 + 45), ja students ir ieguvis ne mazāk kā 75% no iespējamām ballēm.

*Universitātes sociālā stipendija tiek piešķirta no daudz bērnu ģimenēm nākušajiem studentiem, tiem, kam nav viena no vecākiem, studentiem, kuriem ir slikti materiālie apstākļi, studentu ģimenēm. Šī stipendija (225 rubļi) tiek piešķirta tikai sekmīgiem studentiem. Sekmīgiem studentiem, kuru atzīmes sesijā ir mazākas par 7 ballēm tiek piešķirta 129, 50 rubļu liela stipendija. Tādu pašu stipendiju saņem pirmā kursa studenti par rudens semestri.

Studentiem parādniekiem tiek maksāta nauda ēšanai — 45 rubļi.

Pie kam Universitātes stipendijas var saņemt ne vairāk kā 67% no studējošo skaita (tas notiek finansiālās ierobežotības dēļ).

INESE VOIKA

PSRS ROBEŽU ATĻAITS ŠĶĒRSOT, UZRĀDOT TIKAI LATVIJAS PASI UN MASKAVAS VĪZU

Septembra beigās uz starptautisko jauniešu organizāciju konferenci devās Studentu Arodkomitejas un Studentu Iniciatīvas fonda pārstāvji. Tur kādā Vācijas pilsētā tika dibināta kārtējā Eiropas organizāciju savienība.

Delegāti iesēdās vilcienā Rīga-Berlīne, taču konferenci sasniedza tikai telegramma no latviešiem: "Nebūsim, jo netiekam pāri robežai". Un lieta tur bija tāda. Kā zināms, PSRS robeža ir neaizskarama, un atvieglojumi tās šķērsošanai nav ieviesti — joprojām jābūt visām atļaujām no visām instancēm, kuras kontrolē pilsoņu pārvietošanos. Otrs variants — iegūt robežkontroles daļas priekšnieka labvēlību. Taču suverēnās Latvijas pārstāvjiem viņš teica: "Ja jums ir pretenzijas, brauciet uz Vācijas no savas Rīgas ar kuģi". Atliek secināt, ka uz ārzemēm jābrauc tikai, ja uz turieni ir tiešā satiksme no Baltijas valstīm, un pēc iespējas uz tām vietām, kuru iebraukšanas vīzas var saņemt Latvijā, jo konsulāti Maskavā un Ļeņingradā tās lielākoties atsakās izsniegt.

VIŅI VISVAIRĀK UZ ĀRZEMĒM BRAUC...

Studentu Iniciatīvas fondā vairs nevar nopirkt maisiņus ar LU simboliku, jo viss jau iztirtots. Taču nākamā maisiņu partija būs gatava ļoti drīz —

decembrī.

SIF-ā joprojām var iegādāties 6 veidu uzlīmes, aplokšnes, pildspalvas ar LU simboliku. Drīz būs gatavi arī kreķiņi.

Kā pastāstīja Ilmārs Ziedonis, SIF priekšsēdis, lielākoties šos suvenīrus pērk studenti un pasniedzēji, kuriem atbraukuši viesi vai kuri paši dodas prom. Visbiežākais klients esot LU Politoloģijas katedra. "Es nezinu, vai viņi visvairāk uz ārzemēm brauc vai...", teica un nepabeidza Ilmārs Ziedonis.

KALENDĀRS IZNAKSI!

Varam apbēdināt tos, kuri derībās paredzējuši Universitātes kalendāra 1991./92. mācību gadam

iznākšanu 1992. gada maijā. Kalendārs jau ir salikts uz datora, tas atrodas tipogrāfijā. Tādējādi kalendārs parādīsies pārdošanā novembra sākumā un maksās vairāk nekā pagājušajā gadā (3 rubļi), lai arī izskata ziņā nebūs mainījies.

DALAILAMA RŪNĀ TIKAI AR TIEM, KAS IERAKSTĪTI SPECSARAKSTOS

Vienu oktobra pēcpusdienu Universitāte sagaidīja Tibetas dalailamu. Prominento personu Lielās mājas vestibilā bruņotu, aizsargkrāsas formās tērptu vīru klātbūtnē gaidīja LU rektors Zaķis un Lielās mājas

elektriķis, savā ilgi lietotajā amata halātā.

Jāatzīmē, ka par spīti tam, ka dalailama Latvijā viesojās pēc Universitātes ielūguma, Lielajā aulā tika ielaisti tikai speciālos sarakstos ierakstītie, bet studenti par šo tikšanos informēti netika. (Atšķirībā no Tartu Universitātes, kur zāle dalailamas lekcijas laikā bija pārpildīta ar interesentiem — studentiem).

Vēl jāpiezīmē, ka tajā pēcpusdienā veikli studenti garāmgājējiem piedāvāja automātus brīvā pārdošanā (tas nekas, ka tie vēl bija apsardzei plecā), bet garderobes tantiņas soļoja uz vietas savos posteņos, lai caurvējā, ko radīja plaši atvērtās mājas durvis, netiktu aizpūstas prom.

Smalkās aprindas apstaigāja un ar ziņu klāt bija K. I. LŪCIJA

FILOZOFI STRĀDA

LU garīguma balsts ir Filozofijas fakultātes studenti. Lūk, jau novembriskas atmiņas par

kolhozā pavadīto mēnesi.

Lietus līst. Slapjš. Kāds rušinas pa kartupeļu lauku. Tagad piedāvājam mazu interviju ar kādu Filozofijas pļekultātes 1. pļurza tuteni.

— Vai jums patika rušināties kartupeļos?

— Jā, ļoti. It īpaši, ja atļāva strādāt ar zilo spainīti.

— Kā patika kolhozs un kolhoza ļautiņi?

— Ļoti. Īpaši jau kolhoznieki. Dikti ķērās pie sirds traktorists ar zilo kreķu.

— Tur spokojās arī?

— Jā, dažreiz elektriķis taisīja laukus un ļoti patika, vispār baigi.

— Kāds bija pamatēdiens?

— Ķīri-piņi mikstūra un vienas vienīgas skrūvmaizītes. Nekas cits. Cita ēdiena vispār nebija.

— Kāds kolhoznieks gribēja draudzēties?

— Ha—hai. Solīja, solīja. Dabiski, es jau tā domāju — purniņš glāzītē iebāzts!

— Paldies, ka devāt čanci intervēties!

13 GADUS VECA "UA" SPECIĀLKORESPONDENTE

SMALKO APRINDU HRONIKA

**STUDENTI MIRST,
BET KLUSĒ...
DAUDZ LAIMES
JAUNLAULĀTAJIEM**

Par spīti materiālisma uzplaukumam mūsdienu sabiedrībā, jaunieši

tomēr lasa Imanta Ziedoņa dzeju un bez mīlestības nedzīvo. Tāpēc mums ir tas gods paziņot, ka atkal divi Latvijas Universitātes studenti ir zuduši saviem kursabiedriem. Viņi piederēja pie studentijas smalkākās un garīgākās daļas, jo studēja žurnālistiku un filozofiju. Apsveikumam pievienojas arī Jura Bojāra vārdā nosauktais Starptautisko attiecību institūts, kurš sveic savu darbinieku Ulđi Cērpu un viņa jauno sievu Evitu. Aizrādījums citiem precētīesgribētājiem — paziņojiet par savu nodomu kursabiedriem paši — neļaujiet, lai viņi to uzzina ar "Universitātes Avīzes" starpniecību. Tā var rasties arī pārpratumi...

DAŽU JAUNUMU AIZKULISES PAR REKTORA ZNOTU, STUČKU UN PROREKTORU PEIČU

Kopš 30. septembra LU Lielajā mājā Raiņa bulvārī notikušas dažādas izmaiņas. Pirmā, acīs viskrītošākā — preti ieejai kāpņu galā parādījusies palielināta

Universitātes emblēma. Starp citu, zaru skaits emblēmā turpmāk netiks mainīts pēc Augstākās Padomes lēmuma, kurā teikts, ka zaru, kuri simbolizē LU fakultātes, ozolā būs 12, lai arī šobrīd tās ir jau 13.

Emblēma veidota no koka un māla. Darbu veicis Mākslas Akadēmijas students un rektora Jura Zaķa znots Jānis Čivēlis ar domubiedriem.

"UA" uzskata par vajadzīgu atgādināt, ka šobrīd novietotās emblēmas vietā daudzus gadus stāvējusi Pēteris Stučkas biste. Savu (padomju) laiku nokalpojusi un acimredzami nebūdamā kāda rektora radnieka roku darbs, biste tika novākta. Smago pārvietošanas darbu veica Fizikas un matemātikas fakultātes studenti, kuriem, ejot uz lekcijām, vara tēls bija jāskata katru dienu. Universitātes dibinātāja bistei tika atrasta piemērota vieta: trepes uz studentu ēdnīcu no dienesta ieejas puses, kur Stučka tika novietots ar skatu uz stūri. Šobrīd cien. Pēteris Ivanovičs skatās uz citu sienu (vēl piemērotāku) - pie LU izejas uz Meķeļa ielu. Tagad priekšrocība bisti vērot katru dienu sniegta juristiem.

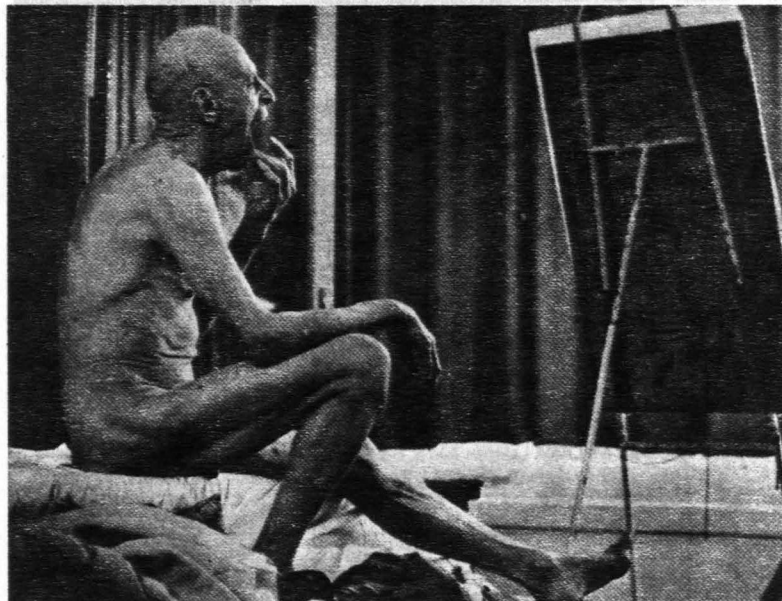
Šo veidojumu, kā arī divas plāksnes LU vestibilā (kuras latviski un krieviski vēsta par P. Stučkas brīnišķīgiem komunistu nopelniem) pagājušā gadā LU vadība gribēja pārdot kā labu sakausējuma materiālu. Taču tas nav izdarīts, jo nav noskaidrotas sakausējuma cenas.

Prorektoram Peičam tika uzticēts novākt plāksnes uz LU jubilejas svinībām, taču šis darbs tika aizstāts ar citu - zilas (citu aculiecinieku domas - zaļas) lupatas aizkāršanu vārdiem: "Pēteris Stučka, ievērojams komunistiskās partijas, padomju valsts un starptautiskās komunistiskās kustības darbinieks, uzticīgs V.I. Leņina līdzgaitnieks, izcilis zinātnieks. 1919. g. 8. februārī," atstājot redzamus: "Padomju Latvijas priekšsēdētājs parakstīja dekrētu par Latvijas Valsts Universitātes nodibināšanu." Nākamajā dienā pēc svinībām bija (joprojām ir) redzams viss teksts.

SMOKINGI DARBA VAJADZĪBĀM

LU neatkarības pasludināšanas svinībās rektors, prorektors un dekāni

ieradās jaunos samta talāros. Dekānu atšķirīgu krāsu samta beretes (zilas - humanitārajiem, zaļas - dabaszinātnēm, bordo - sabiedriskajām zinātnēm) nozīmē nevis mērķtiecīgu izvēli, bet izeju no grūtas situācijas, kad dārgā materiāla ir tik maz vai arī nav vispār.

"Baltijas Modes", kur šūti amata talāri, darina arī smokingus darba vajadzībām. Dažu dekānu nolaidības dēļ (viņi nav ieradusies uz uzprovi) smokingi vēl nav gatavi.

REKTORAM KAKLA UZKĀRA 9800 RBL.

Rektora jaunā amata ķēde izgatavota no melhiora un pārklāta ar sudraba pulveri.

Vadības iecerei - tīrai sudraba ķēdei - Universitātei nepietiek naudas. Jau šī, no melhiora izveidotā, izmaksāja 9800 rubļu. Bet jubilejas reizē atjaunotās LU relikvijas - karogs, emblēma, amata tērpi u.c. - kopā izmaksāja 35000 rubļu.

MUMS BIJA TAS GODS BAUDĪT FRANČU KONJAKU, KURU GAVILŅIEKAM UZDĀVINĀJA KOLEĢIS NO AMERIKAS

Profesora Riharda Treija jubileja bija viena no retajām, kad tika ielūgta arī LU laikraksta "UA" redaktore. Viesu vidū, kas kuplināja svētku galdu, atradās arī TV "Skabargas" Elita, laikraksta

"Jūrmala" augsti stāvoša persona un sena profesora talanta cienītāja, jaunā, krāsainā un daudzsološā žurnāla "Sporta pasaulē" redaktors, kurš krāšņu neļķu veidā nodeva sveicienu no savas kundzes, ievērojamas TV žurnālistes. Vēlāk sirsnīgus novēlējumus teica arī savā vārdā. Protams, netrūka katedras kolektīva, kas dāvāja savam vadītājam grāmatu ādas vākos, lai profesors centīgi turpinātu rakstīt žurnālistikas vēsturi.

Kā pēdējie ieradās ŽS valdes priekšsēdētājs ar kundzi un laikraksta "Neatkarīgā Cīņa" redaktora biedrs. Viņu nokavēšanās tika attaisnota, jo tieši to vakar nodibinājās redaktoru un izdevēju asociācija.

Taču nozīmīgākais bija tas, ka apsveikuma tekstu no plašās žurnālistu saimes bija parakstījis arī Kultūras ministrs R. Pauls. Kaut gan, pirms to izdarījis, teicis: "Bet es taču neesmu žurnālists". A. Baumaņa kungs viņu drošinājis: "Tas nekas. Raksti!". Un tā tas arī noticis.

Jubilārs par to nedusmojās, drīzāk otrādi, un piebilda: "Viņš mani var nepazīt, bet toties es viņu zinu."

Kā uzskatīja šo rindu autore un bijušo studentu pārstāve Elita, tad mūsu dāvētās rozes, lai arī ar ērkšķiem, tomēr šķīta visskaistākās. Domāju, mēs un pārējie sveicēji pratām novērtēt profesora R. Treija dāsnumu, jo mums bija tas gods baudīt franču konjaku, kuru gavilņiekam kolēģis no Amerikas uzdāvināja jau jūlijā, Vispasaules latviešu zinātnu kongresa laikā. Lai šis vakars vēl ilgāk paliktu atmiņā, profesors katram viesim bija sarūpējis savu darbu bibliogrāfisko rādītāju un apskata referāta VLZK izdevumu ar autora autogrāfu. To varēja saņemt tikai tad, kad devās prom.

ILZE BRINKMANE

Dekāni ēda kā cilvēki un droši vien arī... kā visi...

Smalko aprindu hronistam īpaši simpātīzē tie pasniedzēji (dekāni, profesori u. tml.), kas mēdz iegriezties studentu ēdnīcā Raiņa bulv. 19. Tā, piemēram, šī gada 1. oktobrī kopā ar savām studentēm kafiju dzēra Vēstures un filozofijas fakultātes dekāns Juris Rozenvalds.

ARVIDS RIEVELIS

Vai Godmanis mani paņems?...

Nesen biedrības "L.a.I.F." valde vērsās ar uzaicinājumu pie visām Latvijas j-kdzēm: "Meitenes, atdodiet godu Godmanim!".

Vēl nekas nav zināms par k-ga Godmaņa reakciju uz šādu notikumu pavērsieni.

INGERŪNS

Visvecākais vīns.

Visvecākais vīns kāds jebkad atrasts un kam zināms izgatavošanas laiks ir divās pudelēs, kas uzietas Ksinjangā, Huanā, Ķīnā 1980. gadā. Tām ir zīmogs, kas datēts ar 1300 g.p.m.ē. Cits vīna trauks, kas atklāts Romā ar uzrakstu "Q.Lutatio C.Mario Cos". Tas nozīmē, ka to izgatavojuši Q.Lutatus un C.Marius kopfirma 102 g.p.m.ē.

Kāda pudele.

1748. gada Rudešeimera Sarkanvīna tika pārdota Londonā Kristi izsolē 1979. g. 6. decembrī par 260 angļu mārciņām.

Visstiprākais dzēriens.

Igaunijā neatkarības laikā (no 1918-40 g.) Igaunņu Liķiera Monopols tirgoja 98 grādīgu kartupeļu spirtu (196 ASV vienības alkohola).

31 ASV pavalstī tika pārdots dzēriens, kas saucas "Ever clear" (Mūžam skaidrā), kura stiprums ir 190 vienības jeb 95% spirta. To tirgo Amerikas Destilētāju Kompānija, kā

pamatsastāvdaļu mājās pagatavojamajam kokteilim "Cordialis".

Karaliskās Flotes rums, kas parādījies 1655. gadā bija 79 grādīgs, taču pēc 1948. gada tā stiprums tika samazināts līdz 46 grādiem, kāds tas noturējās līdz ražošanas pārtraukšanai 1970. gadā. Kopš 1984. gada šis jūmieku rums atkal tiek tirgots pilnā sparā.

Vismazākā pudele.

Vismazākajās pašreiz nopērkamās stipro dzērienu pudeles ir pildīts "White Horse" (Baltais zirgs). Pudeles nedaudz pārsniedz 5 cm augstumu un satur 1,3 mililitrus. Taču šis pundurītes iespējams nopirkt tikai komplektā - vismaz 12 kopā. Tās iesaiņotas 4,7 + 3,3 + 3 cm kārbās un maksā 5.15 angļu mārciņas.

Visdārgākais dimants.

1980. gada 21. novembrī Ženēvā, Šveicē Razara Galiha kungs nopirka dimantu "Polārā zvaigzne" par £ 2.100.000.

Visvērtīgākā glezna.

Leonardo da Vinči radītā "Mona Lisa" (Džokonda), kas atrodas Parīzē Luvrā, tika apdrošināta, samaksājot 1 miljardu ASV \$ (toreiz ap £ 35.7 miljoni) pārvedot to no Vašingtonas uz Ņujorku uz izstādi no 1962. gada 14. decembra līdz 1963. gada 12. martam. Tomēr šī apdrošināšana netika veikta, jo šīs gleznas apsargāšanas izmaksas nepārsniedza prasīto. Šī glezna tika uzgleznota 1503-07 gadā un tās izmēri ir 77+53cm. Tiek uzskatīts, ka uzgleznota ir Mona (saisinājums no Madonna) Lisa Džerardini Frančesko del Džokondo Florenceiša sieva, kuram bija iesauka La Džokonda, Džuliano de Mediči mīļākā. Francis I, Francijas karalis nopirka šo gleznu savai guļamistabai 1517. gadā par 4000 zelta floriniem jeb 15.3 kg zelta.

Vislielākās bungas.

Vislielāko jebkad uzbūvēto bangu diametrs ir 3.65 metri un svars 272 kg. Tās pagatavotas Bostonas (ASV) Pasaules Miera Jubilejai 1872. gadā.

REKLĀMA

Daudz baltu dieniņu, Laimiņa, dodī
dīzeni raženi

- 1) dzīvojot,
- 2) strādājot,
- 3) mīlējot

un, protams mūsu
Alma Mater
vadot! To visu, Laimiņ, dodī
mūsu
Rektoram,
jo viņam, raugi, dzimšanas
diena!
Piecdesmit piektā!
Suminām!

Universitātes Avīzes redakcija.

I'VE GOT TO GET TO YOU FIRST
BEFORE THEY DO
IT'S JUST A QUESTION OF TIME
BEFORE THEY LAY THEIR HANDS ON YOU
AND MAKE YOU JUST LIKE THE REST
I'VE GOT TO GET TO YOU FIRST
IT'S JUST A QUESTION OF TIME

WELL NOW YOU'RE ONLY FIFTEEN
AND YOU LOOK GOOD
I'LL TAKE YOU UNDER MY WING
SOMEBODY SHOULD
THEY'VE PERSUASIVE WAYS
AND YOU'LL BELIEVE WHAT THEY SAY

IT'S JUST A QUESTION OF TIME
IT'S RUNNING OUT FOR YOU
IT WON'T BE LONG
UNTIL YOU'LL DO
EXACTLY WHAT THEY WANT YOU TO

I CAN SEE THEM NOW
HANGING AROUND
TO MESS YOU UP
TO STRIP YOU DOWN
AND HAVE THEIR FUN
WITH MY LITTLE ONE

IT'S JUST A QUESTION OF TIME
IT'S RUNNING OUT FOR YOU
IT WON'T BE LONG
UNTIL YOU'LL DO
EXACTLY WHAT THEY WANT YOU TO
IT WON'T BE LONG
UNTIL YOU'LL DO
EXACTLY WHAT THEY WANT YOU TO

SOMETIME I DON'T FLAME THEM
FOR WANTING YOU
AND THEY NEED SOMETHING TO DO
UNTIL I LOOK AT YOU
AND THEN I CONDEMU THEM
I KNOW MY KIND
WHAT GOES ON US OUR MINDS

IT'S JUST A QUESTION OF TIME
IT SHOULD BE BETTER
IT'S JUST A QUESTION OF TIME
IT SHOULD BE BETTER WITH YOU
IT'S JUST A QUESTION OF TIME.

DEPECHE MODE
FROM "BLACK CELEBRATION" 1986

A QUESTION OF TIME

Visus kam nav vienaldzīga
Studentu Padomes
atjaunošana, lai Studentu
arodkomitejā (Raiņa b.19) nāk un
meklē Jāni Stoni, vai fizmatos arī
Jāni, bet Baleviču (4. L).

Jāņi

DAUDZ LAIMES GĀDASVĒTKOS!
STUDENŠU KORPORĀCIJAI
"DAUGAVIETE"
6. novembrī aprit
70!

Ja Jums patīk bērni un gribat nopelnīt, tad piesakieties darbā servisā

"VIKOS"

par auklītēm.

Zvanīt katru dienu no 11-14 pa tel.288051

Vajadzīga aukle gadu
vecam zēnam.

Jāauklē no rītiem pašā
Rīgas centrā.

Zvanīt: JURIM
tel 223114
551522

LATVIJAS UNIVERSITĀTES STUDENTI !!!
VISKONSINAS UNIVERSITĀTE OKLĒRA (ASV)
UNIVERSITY OF WISCONSIN -EAU CLAIRE
Aicina Jūs pieteikties stipendijai 1992.g.
pavasara semestra studijām līdz 5. g. 25. novembrim.
Nepieciešams:

1. Labas angļu valodas zināšanas,
2. Pashiedzējs/profesorā ieteikums,
3. Pedagoģijas, kompjūteru, komerczinību vai ekoloģijas ievirze specialitātē,
4. TOEFL pārbaudījuma sekmīga izturēšana,
5. Pārrunas.

Zvanīt: 228837 vai 583046 profesoram Lazdam.

1991. gada novembra vidus

UNIVERSITĀTES AVĪZE ir iespiesta a/s LANA Leļupes ielā 5. Salikta ar datoru. Noformēja Ineta un Mārtiņš.
Par šo numuru atbildīgā ir Ilze Nagļa, bet redaktore ir Ilze bet Brinkmane.
Adrese: Raiņa bulv 19 - 121, Rīga 226098, Latvija.